BUMERANGUL INDIFERENȚEI

Se afirmă — și pe bună dreptate — că voleiul nostru, și în special cel feminin, trece printr-o perioadă de criză în ceea ce privește creșterea valorică. Asigurarea unui sistem competițional cît mai larg, în care să fie antrenate echipele de toate categoriile poate duce, în final, la descoperirea unor talente, la crearea unor formații redutabile. Categoria B ar putea constitui o treaptă în promovarea valorilor, dar — constatăm cu amărăciune — ea nu reușește acest lucru. Una din cauze : valoarea submediocră a unor echipe. Recentele întreceri zonale pentru promovarea în divizia B ne-au demonstrat că nici în viitor nu trebuie să ne așteptăm la evenimente deosebite. Participarea la aceste zone dădea posibilitatea echipelor să depășească granițele județului și să-și confrunte valoarea într-o întrecere superioară (sîntem siguri) celei județene. Dar n-a fost așa. La feminin, din cele 19 echipe, 5 nu s-au prezentat (Chimia Tr. Măgurele, Textilistul Pitești, Politehnica Iași, Vinalcool Odobești, Universitatea Inst. ped. Cluj), iar la băieți, la cele 4 zone (a 5-a abia se dispută) au mai lipsit încă 5 (Voința Giurgiu, Olimpia Rm. Vîlcea, Coop. Tg. Secuiesc, Tricoul roșu S. Marmației, Universitatea Inst. ped. Cluj), deși și-au anunțat participarea. Unele județe s-au recuzat încă înainte de începerea zonelor, invocînd fel de fel de motive care sînt departe de a fi mulțumitoare, ele trădînd, mai degrabă, o lipsă crasă de interes. Citățm cîteva mostre de motive, luate la întîmplare, din adresele trimise federației : „La feminin nu înscriem în etapa superioară echipă, întrucît echipele participante la etapa județeană sînt începătoare și nu s-au ridicat la nivelul de pregătire tehnică corespunzătoare unei zone". *(C.J.E.F.S. Ilfov — președinte R. Cioacă).* „Din lipsa echipelor de fete (! !) nu am putut organiza un campionat județean sau turneul pe județ, așa încît nu ne putem prezenta în etapele superioare la fete" *(C.J.E.F.S. Neamț — vicepreședinte R. Toma);* „La feminin nu participăm, deoarece etapa județeană nu s-a desfășurat din lipsa fondurilor bănești ale asociațiilor sportive" *(C.J.E.F.S. Olt — vicepreședinte P. Faroiu).*

Un alt aspect, legat direct de problema în discuție, îl constituie și faptul că în 20 de județe (cifra este mult prea mare pentru a le trece nominal) consiliile județene pentru educație fizică și sport nu au luat nici o măsură pentru organizarea campionatului județean de volei la fete, dînd dovadă de o nepăsare intolerabilă, cu atît mai mult, cu cît în unele județe (Brăila, Galați, Neamț etc) există puternice tradiții voleibalistice.

De aceea, se impune, în numele dorinței de afirmare a voleiului pe toate planurile și la toate nivelele, luarea de măsuri urgente și intransigente pentru combaterea acestei situații, care — lăsată în continuare așa — va deveni o maladie incurabilă.

Emanuel FANTĂNEANU

P. S. Au cîștigat dreptul de a juca în divizia B, în urma calificărilor din zone, următoarele formații : MASCULIN : Petrolistul Cîmpina, Independența Sibiu, Viitorul Săvinești, Voința Tg. Mureș și cîștigătoarea zonei de la Tg. Jiu ; ***FEMININ :*** Voința Constanța, Știința Inst. ped. Bacău, Spartac București, Voința Zalău, Viitorul Bistrița.

Echipele masculine vor participa la un turneu final care va desemna pe promovate.

De la stînga : Gundula Birthelmer, Susanne Bretz, Mirela Drăgoș, Ilse Walzer, Christa Comișel, Maria Brezae, Ileana Ferastoica.

Foto : HERBERT ROTH Sibiu

VĂ PREZENTĂM:

NOILE PROMOVATE ÎN „A"

Anul acesta „problema" noilor promovate în prima categorie a campionatului de handbal a fost rezolvată cu mult înaintea ultimei etape. Ferite de orice emoții, celor patru actuale promovate nu le-a mai rămas altceva de făcut decît să demonstreze, în ultimele jocuri, că merită cu prisosință un loc în rîndul celor mai bune formații din țară. Dar, cine sînt aceste noi formații de „A" ?

După trei ani de activitate în „B", echipierii formației masculine VOINȚA BUCUREȘTI și-au văzut visul împlinit. Se pare că eforturile din finalul campionatului anterior, eforturi care i-au privat, atunci, de locul întîi, au avut efectul unui duș rece pentru elevii antrenorului L. Pană. Poate de aici seriozitatea cu care au abordat, apoi, fiecare partidă a noii ediții, poate de aici maxima concentrare pe care am remarcat-o de cele mai multe ori. De fapt acestea sînt atributele care-i caracterizează în continuare și un argument, în acest sens, ne oferă buna lor comportare în recentul turneu internațional, organizat pe teren propriu, în care s-au clasat pe locul doi în urma valoroasei selecționate a Japoniei. Antrenorul L. Pană speră într-o bună comportare, în contextul viitorului campionat, a lui *Tale, Popescu, Manta, Mureșan, Tursugian* și a colegilor lor.

Fruntașa celeilalte serii a diviziei B masculine, MINERUL BAIA MARE, a venit în prima categorie după numai un an de ucenicie în „B". timp în care prof. I. Tegen a lucrat intens în direcția îmbunătățirii pregătirii tehnice și tactice a tuturor componenților lotului. Este vorba de un lot omogen, a cărui pregnantă individualitate rămîne deocamdată, tînărul *St. Birtalan* (20 de ani) element cu reale perspective, actualmente component al lotului național de tineret.

Împărțite între Capitală și provincie, primele locuri în întrecerea feminină au fost ocupate de echipa I.E.F.S. BUCUREȘTI și de formația C.S.M. SIBIU. Studentele bucureștene au realizat o performanță demnă de invidiat : au cîștigat toate partidele disputate de-a lungul întregului campionat. Ele practică un handbal modern, în viteză, cu subtile combinații la semicerc, mizînd, în special, pe pătrunderile derutante ale *Mariei Bota* și *Rodicăi Mamiaca*. Antrenorul *I. Bota* consideră că trebuie să insiste, în continuare, asupra pregătirii psihice a elevelor sale, precum și asupra însușirii unor noi scheme tactice.

În sfîrșit, sibiencele readuc, în centrul atenției, după ani de regretabilă absență, un oraș cu vechi tradiții în lumea handbalului românesc. Se pare că încrederea în forțele proprii, pe care antrenorul *Fr. Monnis* a știut s-o insufle fetelor sale, a fost unul dintre factorii cheie ai unui succes, de altfel, pe deplin meritat. *Mirela Dragoș, Christa Comișel, Susanne Bretz* și celelalte componente ale formației, sînt hotărîte ca evoluția lor, în viitorul campionat, să răspundă pretențiilor pasionaților lor suporteri.

Puncte și contrapuncte

Pele și Goliath

Țineți minte balena Goliath, expusă cu ani în urmă prin București și prin alte orașe ale țării, cu un succes de public zice-se — formidabil ? Eu, unul, mărturisesc că n-am văzut-o, neavînd nici timpul, nici curiozitatea de rigoare. Priveliștea giganților conservați mă întristează în principiu, indiferent de ordin, specie, clasă etc. Fenomenele faunistice mi se par fascinante exclusiv în mediul natural, într-o firească, armonioasă evoluție. Dealtminteri, după cum s-a observat, vietățuitoarele de mare calibru vădesc discreție în preajma obștescului sfîrșit : elefantul sau pithonul, Homer sau Tolstoi, Hemmingway sau Saint-Exupery se retrag fără zarvă în unghere de taină, pentru ca epilogul să nu umbrească, în ochii martorilor posibili, grandoarea traiectoriei. Tot astfel, în acel izvor de înțelepciune care este mitologia elină, vom distinge aproape invariabil un abur de poezie misterioasă, învăluind disparițiile eroilor și semizeilor, pesemne în virtutea ideii că existența excepțională implică un deznodămînt de excepție.

Nu știu — dar absolut de loc — de ce mi-or fi venit în minte asemenea reflecții împrăștiate, după ce am luat cunoștință de oferta unor cluburi italiene multimiliionare, dornice să-l achiziționeze cu orice preț pe Edmond Arantes do Nascimento zis Pelé, zis „perla neagră", cel mai celebru fotbalist al tuturor timpurilor... Propunerea respectivă, șoptită la ureche, pe cît înțeleg, urmează alteia, nu mai puțin ispititoare, avansată acum vreo două luni de către un nabab mexican. Așadar, către finele unei cariere incomparabile, semizeul arenei moderne este copleșit de valurile foșnitoare ale adepților lui Hermes, protectorul comerțului, al călătorilor și briganzilor din antichitate. Neîndoielnic, Pelé reprezintă încă o valoare concretă, pe pajiștea verde cu linii albe. În ciuda numeroaselor accidente, a epuizării inerente, a crizelor de astenie destul de alarmante, în ultimii ani — el aleargă, driblează, înscrie și azi, așa cum puțini colegi sau adversari sînt în stare s-o facă. Acest „monstru sacru" ar trebui, poate, declarat monument internațional, bun intangibil al Sportului terestru — pentru a-l feri de moartea publică de care au avut parte, la vremea lor, un Joe Louis, un Fausto Coppi și alți cîțiva titani devorați fără jenă, sub ochii noștri, de antreprenorii de fenomene împăiate...

Dan DEȘLIU

A apărut revista „Educație fizică și sport" nr. 6

Din sumar spicuim : Unele orientări noi cu privire la interpretarea educației fizice și sportului de I. Șiclovan și V. Costandache; Studiul bioritmurilor în activitatea sportivă de V. Dumitrescu și colaboratorii ; Criterii pentru aprecierea lecției de educație fizică de Gh. Mitra și A. Socină; Primele societăți și cluburi sportive din țara noastră (pînă în anul 1916) de I. Todan ; Pentru studenții de la cursul fără frecvență de la I.E.F.S. (îndrumări) de A. Hrișcă.

Acest interesant număr poate fi găsit la toate centrele de difuzare a presei din țară.

PREAMBUL LA „FLOAREA PRIETENIEI"

Din inițiativa Consiliului Național al Organizației Pionierilor și a ziarului „Sportul", în aceste zile are loc circuitul cicloturistic al județului Neamț rezervat cravatelor roșii. La această inedită întrecere participă aproape 250 de pionieri reprezentînd 19 județe ale țării. Va fi străbătut următorul traseu : Piatra Neamț — Roman — Tg. Neamț — Poiana Teiului (zi de odihnă) — Bicaz—Piatra Neamț. În total, traseul măsoară aproximativ 300 de kilometri. Micilor cicliști li se va asigura duminică, în ziua încheierii cursei, o primire sărbătorească.

Circuitul cicloturistic al județului Neamț reprezintă ultima repetiție înaintea circuitului internațional „Floarea prieteniei", care se va desfășura între 1–22 august pe traseul București — Călărași — Constanța—Mangalia — Negru Vodă—Varna — Burgas — Ahtopol — Ruse — Giurgiu — București.

La această atractivă competiție vor fi selecționate 40 de „cravate roșii". Ele vor purta în țara vecină și prietenă mesajul pionierilor români, adresat pionierilor bulgari.

ARTA MIȘCĂRII

Pe covorul de nisip...

Dezbărate de straie groase și ghiozdane, fără însoțitorii grijului de fiecare zi — mămici, tătici, bunici și bunice — gimnastele clubului Cutezătorii de la Palatul pionierilor din București, întrunite într-o singură familie, și-au început vacanța pe plaja Costineștiului, sub oblăduirea altor „părinți" la fel de iubitori. Lipsa grijilor și nevoilor a dat friu liber dorințelor neîmplinite în timpul anului, și dacă ne-am fi luat după căpșoarele bronzate ar fi însemnat ca vacanța să se transforme într-un antrenament de gimnastică, din zori pînă în noapte.

Totuși, vacanța este vacanță și bucuriile trebuie amplificate. Pentru împlinirea dorințelor ne-am potrivit, în parte, elanurilor lor și iată-ne, așadar, mutate cu locul de antrenament pe covorul mișcător al nisipului auriu. Fantezia și imaginația creatoare, prezente într-o măsură mai mică sau mai mare în fiecare dintre noi, au dus la descoperirea unor aparate naturale presărate pe toată întinderea plajei.

Niște blocuri de piatră au devenit în închipuirea noastră adevărate aparate de gimnastică. De diferite dimensiuni și forme, pietrele s-au substituit, după cerințe, în ladă de gimnastică, bîrnă, trambulină. iar nisipul... Ce n-am făcut din nisip ?

În afară de turneuri, castele creneluri, statui, au fost făurite saltele și un minunat covor întins cît vedeai cu ochii.

Asistența numeroasă, de diferite vîrste, sexe și naționalități, a înaripat avîntul gimnastelor, astfel că lecțiile de antrenament deveneau adevărate spectacole artistice în aer liber.

Partea cea mai frumoasă a acestei activități a fost însă ecoul pe care l-a trezit în foarte mulți din cei prezenți pe plajă. Cei mici încercau să-i imite, cei mari, mai pe furiș mai pe față, s-au pornit la dezmorțirea mușchilor, iar vîrstnicii, mai șugubeți, se apropiau de grupul nostru, întrecîndu-se care mai de care cu laude și cu cuvinte de admirație.

Fie vorba între noi. Prea mult nu am avut ce arăta, deoarece sîntem abia la începutul începutului, dar atît cît s-a văzut o fost suficient pentru a convinge chiar și pe cei mai sceptici că gimnastica, în special, și mișcarea, în general, constituie o activitate necesară omului, omului modern care se respectă.

Oare cîți din dolofanii și dolofanele de pe plajă nu s-au uitat cu admirație și invidie la micile noastre venere — expoziție de filigrane vii ?

Cineva spunea că mișcarea înseamnă viață. Ne bucurăm că sîntem, într-un fel, propagatorii oficializați ai acestei idei filozofice.

Că noi ne propunem să perfecționăm mișcarea pînă la nivelul artei, cu scopul de a crea supercampionii sau măcar campionii de mîine, e cu totul altceva. Important este însă că și dacă nu vom reuși, discipolii noștri vor fi cu siguranță fideli reprezentanți ai ideii de mișcare a generațiilor viitoare.

Elena LEUȘTEANU

VÎLCEA ÎMPLINIRI ȘI ASPIRAȚII IN DOMENIUL SPORTULUI

Convorbire cu tovarășii I. PETRICĂ, prim-vicepreședinte al Consiliului popular județean, și N. DINESCU, vicepreședinte al C.J.E.F.S., despre sportul vîlcean și perspectivele de dezvoltare a bazei sale materiale

Rîmnicu Vîlcea, Călimănești, Olănești, Govora, Ocnele Mari. Locuri de mult cunoscute, meleaguri de o neasemuită frumusețe, admirate de-a lungul anilor de mii de iubitori ai drumeției sau de cei veniți în cunoscutele stațiuni balneo-climaterice să-și caute sănătatea la izvoarele cu ape termale.

De la an la an, această splendidă zonă, situată la poalele Carpaților, a devenit tot mai frumoasă. Oamenii acestor locuri au adus în peisajul județului Vîlcea elemente noi, construcția socialistă ridicîndu-i potențialul industrial cu obiective de seamă, ca Platforma chimică de la Govora, marea Fabrică de placaj și furnire de la Rm. Vîlcea. Blocuri de locuințe, școli, cămine culturale întregesc imaginea unor profunde transformări.

Întîii pași spre performanță

SPORTUL, factor important de întărire a sănătății și de educație a tineretului, n-a făcut excepție de la înnoirile petrecute pe aceste meleaguri. În județ activează azi 32 de asociații sportive sindicale, 50 sătești, 178 comisii sportive în școli generale, iar 26 pe lîngă licee de cultură generală și de specialitate, școli tehnice și profesionale.

CUM POATE FI APRECIATĂ AZI ACTIVITATEA ACESTOR ASOCIAȚII, CE LOC OCUPĂ SPORTUL ÎN PREOCUPĂRILE VÎLCENILOR ? La aceste întrebări, l-am rugat să ne răspundă pe tov. **N. DINESCU, vicepreședinte al Consiliului județean pentru educație fizică și sport.**

— Pentru a vorbi de „azi" trebuie să amintim neapărat de... ieri. Cu mai bine de 20 de ani în urmă, în Vîlcea, sportul era pentru mulți o necunoscută. Încet-încet, tineretul a început să facă cunoștință cu această activitate, să-i înțeleagă menirea. Au fost efectuate amenajări simple, iar în orașul Rm. Vîlcea unele de mai mare amploare. Au luat ființă asociații ca : Chimia Rm. Vîlcea, Oltul C.I.L., Unirea, Constructorul, Lotrul Brezoi, Unirea Drăgășani. În județ există azi 2 550 de sportivi legitimați. Măiestria sportivă se deprinde însă greu, procesul de pregătire trebuie condus de cadre competente. Din acest punct de vedere, mai sînt multe de făcut și de aceea la unele ramuri de sport performanțele bune se lasă încă așteptate. Mlădițele viitorului sport de performanță vîlcean au apărut însă. Ele s-au ridicat, cum era și normal, din rîndurile elevilor, ale celor peste 30 000 de copii și tineri care învață în școlile județului. Voleibaliștii și-au înscris în palmares victorii în campionatele republicane și de juniori, au dat chiar elemente loturilor naționale de juniori și tineret. De la liceul cu program de educație fizică s-au ridicat atlete talentate, ca Maria Ionescu și Tereza Naghi, cu apreciabile posibilități de a avansa spre vîrful piramidei atletismului nostru. Mai avem și alți sportivi școlari care ar merita evidențieri — baschetbaliști, halterofilii. Considerăm, însă, că nu e cazul să ne lăudăm. Ar fi prematur. Mai avem multe de făcut, știm bine lucrul acesta. Asociațiile sportive trebuie să dea bătălia pentru calitate, e necesar să angrenăm un număr mai mare de tineri în practicarea sportului, să atragem mai multe echipe în campionatele județului. Aceasta înseamnă, de fapt, îndeplinirea unei importante obligații, aceea de a organiza activitatea la nivel de masă. Bineînțeles, în sarcina noastră se află și asigurarea bazei materiale corespunzătoare. Or, din acest punct de vedere...

— Ce terenuri de sport se află la dispoziția sportivilor vîlceni și care sînt perspectivele lor de dezvoltare ?

— La Rm. Vîlcea există complexul sportiv „1 Mai", cu două terenuri de fotbal, pistă de atletism, bazin de înot de 50 m, terenuri de baschet, handbal și tenis. Este cea mai frumoasă amenajare din județ cu care, pe bună dreptate, ne mîndrim. Amintesc, de asemenea, terenul Oltul C.I.L., moderna popicărie (dată recent în folosință) și sala pentru atletică grea. La Drăgășani, sportivii au la dispoziție un stadion cu anexele sale — pistă, terenuri de baschet, volei, handbal. Terenuri de sport există și la Horezu, Brezoi, Călimănești, Govora. Totuși, această bază materială — realizată în ultimii ani — nu satisface cerințele actuale. Pentru a-i atrage pe elevi și pe tineri într-o activitate continuă și organizată — și foarte mulți doresc să ia parte la întreceri — trebuie să dispunem de terenuri corespunzătoare.

Terenuri pentru sport în fiecare sat și comună

În legătură cu baza materială, cu amenajarea terenurilor sportive simple, am discutat cu factori de înaltă răspundere din Rm. Vîlcea, care pot da un ajutor substanțial, în această direcție, celor ce răspund de activitatea sportivă.

Iată-ne, așadar, în biroul **tovarășului ION PETRICĂ, prim-vicepreședinte al Consiliului popular județean Vîlcea.** Tema discuției noastre : **POSIBILITĂȚILE AMENAJĂRII UNOR NOI TERENURI DE SPORT SIMPLE ÎN ORAȘELE ȘI COMUNELE JUDEȚULUI VÎLCEA.**

Pasionat de sport și mereu interesat să contribuie la crearea unor condiții tot mai bune de dezvoltare a bazei materiale a sportului vîlcean, tovarășul Ion Petrică ne-a dat la întrebarea : *există preocupări din partea organelor de stat de pe cuprinsul județului în lărgirea bazei materiale a sportului și cum se manifestă concret această preocupare ?*, următorul răspuns :

— Vîlcea, acest județ tînăr, se află azi în plină transformare. Pentru a vorbi despre ceea ce există azi în județul nostru, indiferent în ce domeniu — economic, social, cultural sau sportiv — trebuie să amintim nivelul scăzut de la care am pornit acum peste două decenii. Azi, la Rm. Vîlcea, Govora sau Călimănești, în sate și comune altădată necunoscute, au apărut obiective industriale, construcții sociale, așezăminte de cultură, școli. În 1968, învățămîntul a primit 103 săli de clasă, la care se vor adăuga în acest an încă 100. Pretutindeni, a crescut nivelul de viață. În acest context, e firesc ca sportul să se bucure de o atenție sporită. Comitetul executiv al Consiliului popular județean, cu sprijinul nemijlocit al organelor de partid, se străduiește să pună în practică hotărîri pe care le-a luat în privința repartizării de terenuri destinate sportului în fiecare comună sau sat. La Călimănești s-a împrejmuit terenul de fotbal, pista de dirt-track de la Complexul C.I.L. a devenit o realitate, ca și dezvoltarea Complexului sportiv „1 Mai". Consiliul popular județean este hotărît să contribuie la îmbunătățirea „zestrei" materiale a sportului. Sîntem convinși că în scurtă vreme vom fi în măsură să vă spunem că în toate comunele există un teren de sport, rod al contribuției voluntare a oamenilor, în primul rînd din partea tinerilor. Dorim să lărgim baza materială de la centrul de județ pînă la sate, acolo unde tineretul e dornic să practice sportul. În acțiunea de înfrumusețare a orașelor și comunelor județului vom realiza, cu siguranță, lucruri și mai frumoase decît cele din anul precedent, cînd orașul Govora și comunele Costești, Roșile și N. Bălcescu au fost declarate fruntașe în această acțiune patriotică și premiate cu obiecte în valoare de zeci de mii de lei.

— Vîlcea este un județ cu un relief ale cărui frumuseți sînt de mult bine știute de cei ce iubesc natura și drumeția. Vîlcea e cunoscută prin stațiunile ei de odihnă și tratament. Puteți să ne spuneți ce s-a întreprins pentru dezvoltarea acestor stațiuni, pentru ca sportul să fie prezent în activitatea oamenilor sosiți aici ?

— Fără îndoială, ne mîndrim cu așezările județului nostru. Băile Govora, Olănești, Călimănești, căutate de mii de oameni, nu sînt de loc neglijate de către edilii județului. Un mare număr de vile au un confort sporit și oferă oaspeților toate condițiile unei bune recreări. Organele sportive, cele sindicale și ale U.T.C., sprijinite de consiliile populare, pot și trebuie să facă totul pentru ca sportul, și îndeosebi turismul, să nu lipsească din programul oaspeților noștri.

Un deziderat — conjugarea tuturor forțelor

VÎLCEA. Unul din județele țării aflat în plină dezvoltare. Oamenii de aici sînt dornici să obțină și în sport succese pe măsura înnoirilor pe care le cunosc aceste meleaguri din punct de vedere economic, social, cultural în anii construcției socialiste. Activiștii sportivi, mulți dintre ei entuziaști, îndrăgostiți de meseria lor, sînt convinși că ceea ce au realizat pînă acum e departe de ceea ce se așteaptă de la ei. Tocmai de aceea, trebuie să se acorde mai multă atenție organizării activității sportive de masă, în special în rîndurile școlarilor. Faptul că în județ nu activează nici un maestru al sportului sau că pe listă recordurilor republicane de atletism, de pildă, nu apare nici un nume de vîlcean, nu trebuie să-i lase indiferenți pe cei ce au primit misiunea să se ocupe de destinele sportului în această parte a țării.

Începuturile bune în ridicarea sportivilor de frunte la volei, ca și unele apariții, mai izolate, de talente la haltere sau atletism (uniori, trebuie să stimuleze o viitoare activitate mult mai rodnică. Primele reușite au dezvăluit potențe remarcabile. Sînt aici și cîteva asociații mari — Chimia, Oltul C.I.L., Unirea, Constructorul — care trebuie să pună umărul mai serios la ridicarea stachetei sportului vîlcean. E nevoie, însă, și de o colaborare mai strînsă pe plan județean și orășenesc între organele sportive, sindicale și U.T.C. și de un sprijin mai eficient din partea conducerilor întreprinderilor și a organelor de stat. Trebuie intensificate eforturile pentru asigurarea unei baze materiale corespunzătoare și în primul rînd pentru folosirea eficientă a celei existente. Sîntem convinși că proiectele expuse de cei cu care am discutat cu cîtva timp în urmă vor deveni curînd realitate și că astfel sportul din acest județ al țării se va înscrie pe coordonate noi, la nivelul aspirațiilor vîlcenilor.

Constantin ALEXE

CRAUL, BRAS, DELFIN...

Din nou despre concursuri

„Pe culoarul șapte la startul Nikolai Pankin, recordman mondial..." „Suspens"-ul era pregătit și de faptul că în proba precedentă, Beliz Goiman făcuse o „croazieră" la 400 m liber în... 4:13,0 !

În tribunele bazinului Lujniki, alături de cîteva zeci de spectatori, așteptam în după-amiaza unei miercuri din luna mai evoluția celebrului sportiv, care la 19 aprilie stabilise noi recorduri mondiale în ambele probe de bras : 1:05,8 și, respectiv, 2:25,4.

Un start rapid și, în plutonul celor care conduceau, se distingea, prin tehnica sa economică, recordmanul mondial. Se desprinde după întoarcere, dar este ajuns. Sosire egală cu Mihailov, timpi egali : 1:11,0. Această evoluție neașteptată ar fi putut fi un subiect de comentarii. Dar nu a fost. Pentru specialiști, rezultatul, în această etapă, este normal. Și pentru că în același concurs Goiman a făcut o cursă de alt nivel, să comparăm evoluția rezultatelor.

Pankin începe seria concursurilor în martie, cîștigînd cu noi recorduri concursul de la Bremen, realizează performanțe valoroase în martie la Minsk și încheie sezonul cu recordurile realizate în aprilie la Magdeburg. Goiman, accidentat în iarnă, începe pregătirea mai tîrziu și debutează abia la 18 aprilie cu 16:50,0 la 1 500.

Din această comparație ies în evidență :

1. Performanța de nivel mondial este un moment de răscruce unic, la a cărui incidență contribuie o sumedenie de factori, și din care un rol hotărîtor îl are ambianța competițională. Probabilitatea realizării lui crește proporțional cu lungimea „platoului" de formă.

2. Concursul este modul unic de exprimare a pregătirii și tocmai de aceea este și o formă principală de pregătire, în toate etapele. Pentru concurs ne pregătim prin concurs. Pankin nu este singurul care ia startul în toate etapele de pregătire.

Ce anume trebuie să urmărim la fiecare concurs, în așa fel ca performanța maximă să fie obținută la momentul cerut, este o altă problemă. La noi în țară, și în acest domeniu nu există o linie fermă. Ca dovadă — lipsa totală a concursurilor de pregătire. Neînțelegerea raportului dintre pregătire și calendar determină abordarea formală a principiilor de pregătire și neînțelegerea rostului starturilor de control. Am avut probe de verificare înaintea unor concursuri internaționale, în care s-au obținut rezultate mai bune decît în concursurile pentru care s-a făcut pregătirea. Rezultatul ? Obiectivele finale au fost mai întotdeauna compromise, deoarece cifrele intermediare s-au obținut printr-o micșorare a intensității în pregătire (vezi J.O. din Mexic).

Dacă fragmentarea pregătirii este exagerarea într-un sens, lipsa concursurilor de control este exact opusul ei. Aici mai trebuie arătat că modul în care sînt organizate concursurile locale la București (probele începătorilor alături de ale maeștrilor) nu servește controlului necesar.

Văzînd la „lucru" în ultima perioadă înotătorii sovietici, printre care sportivi de valoare mondială, consider că avem și noi talente apte pentru marea performanță. Dar una din condițiile de valorificare superioară a posibilităților înotătorilor noștri este continuitatea pregătirii, orientată către un singur obiectiv competițional și dirijată printr-un sistem competițional intern și extern adecvat.

Remus DRĂGUȘANU

PANORAMIC

(Urmare din pag. 1)

cinilor după fotbaliști gata formați !

★

Ciudat, din ultimele noastre „Panoramice" lipsește, în mod cronic, natația. Pentru că se organizează foarte puține concursuri. Pe plan local — aproape nimic. Repetatele semnale ale ziarului pe această temă n-au avut ecou.

Să așteptăm liniștiți iarna...

★

În rest, sezon estival. La Mangalia — etapa a 2-a a campionatului de călărie. Acestui sport, în care România a avut și are maeștri recunoscuți, îi lipsește elementul cabalin corespunzător. De aceea rezultatele pe plan internațional, în marile concursuri, sînt modeste, iar unele scînteieri sînt doar rodul virtuozității călăreților. Poate că ceva ar trebui făcut. Sau măcar început...

Pe Snagov, un triunghiular de caiac-canoe. Dinamo București — o selecționată Dinamo din U.R.S.S. — Dozsa Budapesta, reunește cîteva nume de mare rezonanță din sportul padelei și al pagaei.

Și bineînțeles, foarte multe activități sportive în taberele de vară ale pionierilor și școlarilor.

Și vor însoți favoriții la locul greului examen, le revine misiunea cavalerească de a asigura „barajului" ambianța de fair-play a unei sărbători fotbalistice.

★

Rămînînd tot în domeniul fotbalului, să consemnăm aici o altă întrecere, finala campionatului național al școlilor generale. Șase echipe, Școala nr. 193—București, nr. 10—Galați, nr. 10—Roman, nr. 6—Reșița, nr. 12—Arad și nr. 3—Sighișoara (cînd, oare, se va lua hotărîrea ca actul de identitate al unei școli să nu mai fie o chestiune de... contabilitate ci una de tradiție și bună imaginație ! ?) aspiră la medaliile de aur.

Specialiștii acordă prima șansă bucureștenilor, dar cum abia alaltăieri Portul Constanța, din divizia B, a învins pe Slovan Bratislava, cîștigătoarea ultimei ediții a „Cupei cupelor", înseamnă că orice surpriză este posibilă.

Nutrim nădejdea că în tribunele întrecerii (stadionul Olimpia) se vor afla mulți antrenori. E mai bine să-și caute viitorii jucători aici, în rîndurile elevilor, decît să privească prin „grădinile" vecine